

En dag på Thusanang.

Det är tisdag, då kommer många till Manama sjukhus eftersom det är den dagen man avsatt särskilt för utdelning av bromsmediciner för HIV patienter. Thusanang som ligger alldeles intill sjukhuset får då också många besök. En del vill bara titta in och säga hej, andra vill ha hjälp eller råd med olika saker. Två av våra fältarbetare är ute för att besöka en grupp frivilliga hemsjukvårdare i Buvuma. Varje grupp har möte en gång i månaden och ämnet idag är Malaria, det har kommit ut nya riktlinjer och mediciner som alla behöver känna till. Vår tredje fältarbetare sitter och sammanställer förra månadens statistik som ska skickas in till myndigheterna i Gwanda. Det är en ovanligt sval och skön morgon för att var i oktober, fortfarande är det vintergråa färger på gräs och träd men snart kommer våren att bryta igenom och det kommer att bli grönt igen när vi får regn. Elektriciteten försvann klockan sex i morn, det är sk. shading, d.v.s. man sparar el under de timmar då (den som bäst behövs) det är mest förbrukning. Visserligen går sjukhusets generator någon timma för att pumpa vatten och då kan jag ha datorn igång men annars får allt som kräver el vänta till en annan dag.

Vår första besökare idag är Alma. Hon tittar alltid in när hon har ärende till sjukhuset. Glad och pratsam är hon, idag vill hon sälja tomater åt oss. Alma är lite udda och har svårt att hålla ihop sin värld men för det mesta går det ganska bra. Hon måste ta injektioner varje månad för att inte röra till det alltför mycket för sig. Hon kallar det sin mentala-hälso-injektion, ett bra namn tycker vi och klappar om Alma innan hon går.

Nästa som knackar på dörren är en mamma med små tvillingar, den ena har hon på ryggen och den andra bärs av storasyster som nog är 8-9 år gammal. Den här mamman behöver hjälp, hennes man har dött och det finns 3 barn till hemma. Hon har inte klarat av att betala skolavgifterna för dem. Trots att hon sålt alla sina getter och lite grönsaker som hon odlat räcker det inte till både mat och skolavgifter. Grannar och släktingar har hjälpt till lite då och då men nu går det bara inte längre. När vi tittar närmare på storasyster ser vi att hon har sår över hela huvudet som hon försöker dölja bakom en stickad mössa. Hon har fått sluta skolan för att stanna hemma och hjälpa mamma med småsyskonen. Vi skickar henne och mamman till sjukhusets mottagning för att flickan ska få behandling, Thusanang får stå för kostnaderna. Sen beslutar vi att en av våra fältarbetare ska åka hem till familjen dagen därpå för att göra ett hembesök. Det är bråttom med skolavgifterna eftersom barnen kan bli avvisade från skolan om de inte betalt terminsavgiften Vi plockar också ihop tvål, handukar, tandkräm, baby kläder och grönsaksfröer som kvinnan får med sig hem. Vi måste också se till att byledningen får reda på hur det står till så att de kan bidra genom att prioritera familjen vid ev. matutdelning från olika hjälp organisationer.

Sen kommer Polite, en kille på 17 år som varit på en av våra HIV och AIDS kurser. Han är föräldralös sedan många år och bor ensam men han har en gammal farfar som närmaste granne. Polite har gått en sykurs som Thusanang ordnade tillsammans med en annan organisation. Nu har han sitt eget lilla syprojekt och syr skoluniformer och lagar kläder åt folk i byn. Polite kommer för att tala om att han vill gå i skolan nästa år, kan Thusanang hjälpa till med skolavgifterna?

På eftermiddagen kommer diakoneleverna. Det har nu hunnit bli 38 grader och är minst sagt lite svettigt. Diakoneleverna har bett om en lektion från Thusanang om hur man kan hjälpa föräldralösa och andra särskilt utsatta barn. Nästa gång vill de att vi samtalar om stigma, ett ganska svårt och omfattande ämne men oerhört viktigt att känna till och kunna hantera när man arbetar med människor.

Just när vi ska stänga kontoret kommer Nkosinathi, vår student som ska göra sin magisteruppsats hos oss. Han läser Development studies vid Lupane State University, och kommer nu för handledning. Vi har en timmas diskussion om upplägg, frågeformuleringar och metoder, spännande och inspirerande att få ha en student att jobba med tycker jag.

När jag stänger Thusanang håller solen på att gå ner bakom Baobao trädet och himmelen är alldeles röd, i morgon blir det nog en het dag igen.

Manama den 14 oktober 2011

Agneta Jürisoo